

Reményik Sándor

Örök tűz

Egy lángot adok, ápold, add tovább;
Csillaggal álmodik az éjszaka,
És lidércfénnel álmodik a lép
És öröktűzzel álmodik a szívem.
Egy lángot adok, ápold, add tovább,
És gondozd híven.

Egy lángot adok, - én is kaptam azt
Messziről, mint egy mennyei vigaszt,
Egy lángot, amely forraszt s összefűz,
Én jártam Vesta ledőlt templomában,
Az örök-égő lángot ott találtam,
S a lelkem lett a fehér Vesta-szűz.

Földindulás volt, megindult a hegy,
És eltemette a kis templomot,
De a lángot nem bírta eltemetni,
Én égve leltem ott;
És hozzá imádkoztam s benne hittem
S mint a lovag a Szent Sírról a gyertyát.
Én égve hazavittem.
Azóta szívem mélyén ég, ragyog
A viharfújta, szellengette láng,
És el nem oltják semmi viharok.

Egy lángot adok, ápold, add tovább;
Csillaggal álmodik az éjszaka,
És lidércfénnel álmodik a lép,
És öröktűzzel álmodik a szívem.
Egy lángot adok, ápold, add tovább
És gondozd híven...